

Ινδία: Η μεγαλύτερη απεργία στην Ιστορία με πάνω από 250 εκατ. συμμετέχοντες

Την Πέμπτη 26 Νοεμβρίου, η Ινδία έγινε μάρτυρας της μεγαλύτερης οργανωμένης απεργίας στην ανθρώπινη ιστορία. Πάνω από 250 εκατομμύρια εργάτες και αγρότες, μαζί με τους συμμάχους τους στο φοιτητικό και φεμινιστικό κίνημα συμμετείχαν στην πανεθνική απεργία. Η απεργία συνέπεσε με την Ημέρα Συντάγματος της Ινδίας, που τιμά την υιοθέτηση συντάγματος στη χώρα το 1949, και ήρθε σαν αντίδραση σε μία άνευ προηγουμένου επίθεση στα εργατικά δικαιώματα και την προστασία στους αγρότες από τη δεξιά κυβέρνηση του πρωθυπουργού Ναρέντρα Μόντι.

Οι διαμαρτυρίες στις Πολιτείες γύρω από το Δελχί συνεχίστηκαν μέχρι αργά το βράδυ της Πέμπτης και νωρίς το πρωί της Παρασκευής. Χιλιάδες αγροτών έσπασαν το ένα οδόφραγμα μετά το άλλο, για να πορευτούν προς την πόλη. Η αστυνομία χρησιμοποίησε κανόνια νερού επανειλημμένα, αλλά απέτυχε να σπάσει το ηθικό τους.

Η απεργία οργανώθηκε από μια συμμαχία εργατικών και αγροτικών κινημάτων, μαζί με δέκα εθνικές εργατικές συνμοσπονδίες και την οργάνωση-ομπρέλα, την Παν-Ινδική Επιτροπή Συντονισμού Κισάν Σανγκάρς [Αγροτικός Αγώνας], που αποτελείται από περισσότερες από 200 οργανώσεις αγροτών σε όλη τη χώρα. Οργανώσεις δικαιωμάτων των γυναικών, φοιτητικές ενώσεις και διάφορες άλλες πολιτικές οργανώσεις συμμετείχαν επίσης στην απεργία, η οποία έλαβε και τη στήριξη των Αριστερών κομμάτων και άλλων οργανώσεων της αντιπολίτευσης.

Κάποια από τα βασικά αιτήματα στη χάρτα 12 σημείων που εκπόνησαν οι οργανωτές είναι, η απόσυρση μιας σειράς νομοσχεδίων που εφαρμόστηκαν πρόσφατα από την κυβέρνηση Μόντι και καταργούσαν βασικές προστασίες στην εργασία και τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, η απόσυρση των πρόσφατων πολιτικών αποεπένδυσης στις μεγάλες δημόσιες ιδιοκτησίας επιχειρήσεις, η εφαρμογή των υπάρχοντων σχεδίων πρόνοιας για τους εργάτες γης, και η επέκταση των πολιτικών πρόνοιας για τη βοήθεια των μαζών που επηρεάστηκαν από την οικονομική κρίση που έφερε η πανδημία της CoViD-19.

Χιλιάδες αγροτών, μελών συνδικαλιστικών οργανώσεων και άλλων κινημάτων από όλη την Ινδία, πορεύτηκαν προς την πρωτεύουσα Δελχί. Η πορεία αντιμετωπίστηκε με άγρια καταστολή από την αστυνομία του Δελχί, που χρησιμοποίησε οδοφράγματα, χτυπήματα με γκλομπ και κανόνια νερού για να την σταματήσει. Εν τέλει, το οδόφραγμα παραβιάστηκε.

Σε παρόμοιες συγκρούσεις με τις αρχές, εργάτες και αγρότες ακινητοποίησαν μεγάλες πόλεις όπως η Καλκούτα και το Μουμπάι, με καθιστικές διαμαρτυρίες σε σημεία-κλειδιά για τις μεταφορές. Η βιομηχανική και εξορυκτική ζώνη στην Ανατολική και κεντρική Ινδία επίσης έζησε ένα ουσιαστικό κλείσιμο της λειτουργίας της.

Οι οργανωτές δηλώνουν ότι η απεργία ήταν μονάχα το προοίμιο περισσότερων δυναμικών αγώνων στη χώρα. «Οι εργάτες και οι χωρικοί δεν θα αναπαυθούν μέχρι οι καταστροφικές και διαλυτικές πολιτικές της κυβέρνησης του BJP ανατραπούν. Η σημερινή απεργία είναι μόνο η αρχή. Πολύ πιο έντονοι αγώνες θα ακολουθήσουν», είπε ο Ταπάν Σεν, γενικός γραμματέας του Κέντρου Ινδικών Εργατικών Συνδικάτων (CITU), μιας από τις συνδικαλιστικές ομοσπονδίες που συμμετείχαν στην απεργία.

Η απεργία ήρθε τη στιγμή που η οικονομική καθίζηση από την πανδημία της CoViD-19 έχει σπρώξει την Ινδία σε μία ουσιαστική ύφεση, εντείνοντας τις υπάρχουσες ανισότητες και τη στέρηση βασικών αγαθών. Το Ινδικό ΑΕΠ έχει κατρακυλήσει κατά ένα ιστορικό 23,9%, ενώ η ανεργία εκτοξεύτηκε στο πρωτοφανές 27%.

Μεσοσύνης αυτής της ολοκληρωτικής κρίσης, η δεξιά κυβέρνηση με επικεφαλής το Κόμμα Μπαράτίγια Τζανάτα έχει εφαρμόσει νέες τροποποιήσεις στους εργατικούς κώδικες και παρουσιάσει αγροτικές νομοθεσίες που ανέτρεψαν μεγάλες ιστορικές κατακτήσεις στους τομείς των εργατικών δικαιωμάτων και της προστασίας των αγροτών.

Πηγή: [People's Dispatch](#) μέσω [info-war.gr](#)